

til, at de have taget dette Forslag med, det er ligesom druknet i de øvrige Reformforslag, der ere komne frem. — Det syntes heller ikke, at der var saa overordentlig stærk Stemning for Forslaget her i dette høje Ting, i det mindste ikke hos Fler-tallet af de landbrugskyndige her. Udvalget kom derfor straks i en ganske egen Situation. Det er klart, at Købstadrepræsentanterne i Udvalget havde den Opgave at bringe saa lidt ud af det som muligt, medens vi fra den anden Side helst vilde have saa meget ud af det som muligt. Der stillede sig, som sagt, disse forskellige Hindringer i Vejen for Sagens Fremme. Naar vi nu ikke kunne komme videre for Øjeblikket, som den ærede Ordfører udtalte, ligger det jo i denne Modstand fra den ene Side og i en vis Ligegyldighed fra den anden Side, og vi gik da endelig med til Forslaget, som det nu foreligger; da vi ikke kunde opnaa det, som vi ansaa for at være det bedste, gik vi med til noget, som vi dog finde er et Fremskridt. Forslagets Indhold med Hensyn til Frøhandelen have vi aldrig sat større Pris paa, lige fra Begyndelsen af vare vi stærkt tilbøjelige til at opgive det; med Hensyn til Handelen med Sædekorn kunde det maaske være mere tvivlsomt. Bestemmelsen om Handelen med Gødningstoffer holdt Handelsstanden stærkt paa var en nødvendig Del af Lovforslaget, og vi kunde ikke have noget derimod; jeg sætter nu ikke dette højt. Det, jeg satte højt, var Bestemmelsen om Handel med Foderstoffer, det var der, vi ønskede en Forpligtelse indsat i Loven. Det er den, vi ikke have kunnet opnaa, men da vi dog have opnaaet noget, ere vi gaaede med dertil. Jeg tror, det er i Landbostandens velforstaaede Interesse, at vi faa det gennemført, og vi maa derfor vise den samme Resignation, som den ærede sidste Taler sagde, at Handelsstanden havde vist. Jeg vil derfor ogsaa anbefale det høje Ting paa det nævrende Trin at vedtage Forslaget, som det foreligger. Dog vil jeg for mit personlige Vedkommende, hvis vi skulde se Lovforslaget her igen under en anden Form, forbeholde mig min Stilling til det, naar den Tid kommer.

Johansen: Det nu foreliggende Forslag afviger jo meget betydeligt fra det i sin Tid af Regeringen forelagte, og det har jo kostet ikke saa lidt Arbejde baade i Aar og de to foregaaende Aar at naa det Resultat, vi nu have naaet. Set fra Landbrugets Standpunkt er dette Lovfor-

slag af stor Betydning, Jeg ved godt, at mange Købmand have gjort sig megen Umage for at føre gode Varer i Handelen, men paa Grund af den meget uheldige Konkurrence tror jeg paa den anden Side, at der har været en Del Købmænd, der for at kunne sælge billigere ikke have taget saa meget Hensyn til Varesnes Godhed og dog ikke have holdt sig tilbage med at anbefale disse Varer lige saa godt som dem, der førtes af andre, reelle Købmænd. Dette har medført et ikke ringe Tab for Landbruget i dets Helhed, saa jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at det vilde have haft overordentlig Betydning for Landbruget i dets Helhed, om vi havde kunnet faa Lovforslaget gennemført, saaledes som det var forelagt af Regeringen, og det er mig naturligvis vanskeligt at se, at det skulde kunne lægge nogen Hindringer i Vejen for de handlende. Men da det er noget, vi have gennemtærsket i Udvalgene, skal jeg ikke komme ind paa det paa dette Tidspunkt.

Den Del af Lovforslaget, der omhandler Handel med Gødning, er meget tilfredsstillende for mig, og jeg hilser det med stor Glæde, hvis det kan blive ophøjet til Lov. Der er jo mange rundt omkring i Landet, der maa benytte ikke smaa Partier Kunstgødning, og det maa jo dog være dem om at gøre, at de ikke betale for meget for den Vare, de købe. Desuden ville Bestemmelserne i Loven ogsaa føre med sig, at Handel med Kunstgødning vil faa et Opsving, idet Folk dristigere ville give sig til at købe, naar de have Garanti for, at Varen netop indeholder det, de have Brug for til deres Jord. Derimod er jeg ikke saa fuldt ud tilfreds med Bestemmelserne angaaende Handel med Foderstoffer, men, som sagt, jeg skal ikke trætte det høje Ting med Gentagelser af, hvad der har været forhandlet om denne Sag frem og tilbage, og skal derfor kun ganske kort udtale, hvorfor jeg har kunnet gaa med til de Ændringer, der vedrøre Foderstofhandelen. Efter den nu foreslaaede Ordning er det jo saaledes, at alle de, der ville, kunne faa Sikkerhed for, at de Varer, de købe, virkelig ogsaa ere gode, sunde og reelle, hvad der ikke har saa lidt at sige. Jeg ved vel, at man har kunnet søge til reelle Købmænd, men, som det ærede handelskyndige Medlem udtalte, det lægger et vist Pres paa de handlende, som have ført billigere og maaske daarligere Varer, til for Fremtiden at føre bedre Varer. Det Fremskridt, der derved naas, har ført til, at jeg er gaaet med til de Ændringer,